

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Cireș Elena,
În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de
ÎM "Gospodăria locativ-comunală Bălți" către Cireș Elena, privind încasarea
datoriei pentru serviciile prestate și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2017, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de ÎM "Gospodăria locativ-comunală Bălți", casată
hotărârea Judecătoria Bălți din 18 noiembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre
prin care acțiunea reclamantului a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2016, ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" s-a adresat în
instanța de judecată împotriva lui Cireș Elena privind încasarea datoriei pentru
serviciile prestate în mărime de 6407,97 lei și cheltuielilor de judecată în mărime
de 270 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin înștiințarea nr. 312-08 din
19.05.2016, proprietarului ap. XX din strada XXXX, mun. Bălți, i-a fost adus la
cunoștință despre faptul că are obligațiunea de a achita datoria în mărime de
5873,89 lei la acel moment pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ și
echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a
apei uzate, de încălzire centrală). În caz de neachitare a datoriei va fi acționat în
judecată, iar pe lângă suma datoriei vor fi solicitate și încasarea cheltuielilor de
judecată, însă pârâtul a ignorat această încercare.

Reclamantul a menționat că, lunar, pârâtului i-au fost expediate avize de plată
în care se indica tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată
pentru perioada anterioară.

Potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1224 din 21.12.1998 de
către gestionarul fondului locativ (IM GLC Bălți) se efectuează deservirea tehnică
a blocurilor locative, și anume: deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și
echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a
apei uzate, de încălzire), lucrări de întreținere sanitară a blocului etc.

Respectiv în conformitate cu Legea nr. 1402 din 24.10.2002, organizarea,
conducerea, administrarea, gestionarea, monitorizarea și controlul funcționării
serviciilor publice de gospodărie comunală, sunt atribuiții ale autorităților
administrației publice locale. Astfel, alegerea formei de gestiune a serviciilor
publice de gospodărie comunală se face prin decizie a autorităților administrației

publice locale, în funcție de natura serviciilor prestate.

În baza deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 6/33 din 05.05.2011 a fost fondată întreprinderea Municipală "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" care este agent economic cu drepturi de persoană juridică, formată în baza proprietății municipale care, prin folosirea rațională a acesteia, produce lucruri și servicii, necesare pentru satisfacerea necesităților la nivel local.

ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți" este gestionar al fondului locativ, în gestiunea căreia se află fondul locativ din mun. Bălți și realizează un șir de lucrări și activități de bază aprobate de către Consiliul municipal Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27.10.2011 „cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate și de încălzire)”.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19.02.2002 proprietarii apartamentelor achită plata pentru deservirea tehnică și reparația blocurilor locative în baza tarifului, care include toate cheltuielile pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ, întreținerea locurilor de uz comun, conform tarifelor aprobate. Plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizorii gestionari sau prestatorii de servicii. Proprietarii apartamentelor și încăperilor locuibile în cămine achită în mod obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, salubritatea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ.

Reclamantul a invocat că în conformitate cu Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10.03.1993, pînă la înființarea asociației proprietarilor de locuințe privatizate, blocurile locative sunt gestionate de organizațiile de exploatare a locuințelor (în cazul nostru ÎM GLC Bălți). Proprietarii, chiriașii de locuințe privatizate participă la cheltuielile comune de întreținere a locurilor de uz comun, a terenurilor de pe lângă imobil, de reparație curentă și capitală a imobilului, a sistemelor ingineresti interioare.

A mai menționat că în baza art. 349 al Codului Civil coproprietarii vor împărți beneficiile și vor suporta sarcinile proprietății comune pe cote-părți proporțional cotei lor părți.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 1224 din 21.12.1998 sau aprobat Regulile provizorii de exploatare a locuințelor, întreținere a blocurilor locative și teritoriilor aferente în Republica Moldova conform cărora proprietarul este obligat să asigure, pe propria cheltuială, întreținerea cuvenită și reparația locuințelor ce-i aparțin și să participe la cheltuielile pentru întreținerea și reparația proprietății comune din blocul locativ. Art. 16 al actului normativ enunțat prevede expres că, pentru neachitarea în termenele stabilite a serviciilor locativ-comunale proprietarii poartă răspundere în modul stabilit de legislație.

Reclamantul a mai menționat că având în vedere prevederile art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24.10.2002, persoanele fizice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sînt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator, în cazul în care serviciile de gospodărie comunală sunt prestate fără de contract cu utilizatorul, în caz de neachitare a sumelor datorate, agentul economic (ÎM GLC Bălți) este în drept să

acționeze utilizatorul în judecată.

După cum a susținut reclamantul, până în prezent pârâtul nu a achitat datoria acumulată ce constituie suma de 6407,97 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 18 noiembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2017, a fost admisă cererea de apel depusă de ÎM "Gospodăria Locativ Comunală Bălți", casată hotărârea Judecătorei Bălți din 18 noiembrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea reclamantului a fost admisă.

La data de 13 iulie 2017, Cireș Elena a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2017, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului declarat, Cireș Elena a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia aplicată, a aplicat eronat normele de drept material, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Cireș Elena, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Cireș Elena, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere

faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Cireș Elena.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Cireș Elena.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari

Copia corespunde originalului
Judecător

Svetlana Filincova